

si no! Svetovno nemško mesto ne more preslaviti vrlih grl in umetnosti Ljubljančanov, to časnikarsko revše pa hoče prepričati svet, da se koncert ni vsponesl dobro! Cesarska žlanta hvali slovenske pevce; »D. W.« pa jih graja! Kdo bi se ne smejal? Posebno se »gifta« ta listič, ker je častni celjski občan Chlumecki pošteno priznal zasluženo pohvalo pevcem. Torej, ako ne more Nemeč lagati, ampak hvali, kar se mora hvaliti, v očeh »Wachtarce« gre na roko slovenskim agitacijam! Ali se v Celju tako goji pravni čut? Kaj naj pričakujemo, ako bi »vahterčin« nazorov bil tudi kak jurist, ali celo sodnik? Gorje potem pravici!

Od Sv. Križa na Murskem polju. (Gasilnega društva) na Murskem polju je bilo že nekaj treba; zato se je tudi pred nekajimi leti ustanovilo. A spraviti je bilo boljše brizglje, spravišča, orodja i. dr. in to vse ni zastoj. To društvo je hvalevredno že pokazalo večkrat pri nesrečnih požarih svojo si prosto naloženo dolžnost. Ker še pa omenjenih priprav dosedaj ni bilo nikakor mogoče poravnati, obrne se društvo do sosedov p. n. Ljutomeržanov s prošnjo za podporo. G. načelnik A. Štibler in denarničar g. J. Rožman sta nabrala tukaj 30 gld. 50 kr., na enak način tudi v Križevcih 9 gold. 50 kr., skupaj torej 40 gold., za kar se darežljivim p. n. Ljutomeržanom in Križevčanom v imenu društva izreka prisrčna zahvala!

Iz Vojnika. (Drobiž.) Cerkev bodemo stavili letos. Potrebni prostor se že pripravlja; podira se prejšnja šola in drugo, kmalu pride vrsta na staro cerkev. Opeke je že čez pol milijona tu, kamenja in apna in peska tudi veliko; les pa se še vedno pridno dovaža; darujejo ga ne samo župljani, nego tudi sosedje, posebno Drameljčanje; voznje se opravljajo iz dobre volje. Veselo je gledati tako navdušenje za slavo božjo! — Vojnik se je povspel zadnja leta precej visoko. Ustanovila se je podružnica sv. Cirila in Metoda, potem »Edinost« (bralno društvo), potem ženska podružnica, lani tamburaški zbor in letos pevski zbor. — O cerkvenih družbah in bratovščinah, katere so pri nas od nekaj v jakem cvetu, poročam vam prihodnjič posebej; izplača se, saj je izmed 4200 duš naše župnije le malo, da bi ne bil v eni ali drugi, v živem rožnem vencu pa jih je zapisano okoli polovica vseh župljanov. — V našo nemško šolo hodi okoli 60 otrok hlač trgat; večinoma slovenski, iz 5 občin skupej nabasani. Ali bodo osem let čepeli v edinem razredu ter poslušali travo rasti, ker poduka itak ne razumejo?!

Quidam.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so »Glasbeni Matici« darovali 400 gld. — Gosposka zbornica je v soboto vsprejela državni proračun in nekaj manjših predlogov. — Volitev dunajskega župana ne bode dne 8. aprila, ampak kacih 10 dnij pozneje. — Na nekem shodu so nemški zagrizenci sponašali dr. Luegerju, da se brati z duhovniki. Lueger pa je slovesno zagovarjal svojo katoliško vero, papeža in duhovnike.

Češko. Državni poslanec Eim namerava odložiti svoj mandat. — V nedeljo so izjavili na volilnih shodih državni poslanci dr. Kaizl, Brzesnowsky in Blažek, da bodo Mladočehi glasovali tudi pri tretjem branju zoper Badenijevo volilno preosnovo. Ako se to zgodi, tedaj bode pokopana ta preosnova.

Stajarsko. Oni dan je v Lipnici imelo shod nemško-antisemitsko ljudsko društvo iz Gradca. — Nemškonacionalna časnika »Grazer Tagblatt« in »Extra-

blatt« imata sušico. Drugače pa tudi ni mogoče; kajti samo nemštvo nikogar ne redi.

Koroško. Deželni odbor je razpisal službo pregledovalca občinskih blagajnic; zahteva se znanje slov. jezika »vsaj v besedi«. Pač premalo! — Učiteljem so plačo nekoliko zvišali. — Na velikonočni torek priredi nemško katol. politično društvo v Celovcu škod, na katerem bosta govorila A. Trabert in J. Gratl z Dunaja.

Kranjsko. V nedeljo so sklicali ljubljanski socialisti shod; toda katol. delavcev je prišlo mnogo več. Vsled tega je katol. delavec bil predsednikom izvoljen, ki je shod takoj zaključil. — Barjanom pri Ljubljani je deželni odbor daroval 2000 gld. — »Glasbena Matica« po Veliki noči priredi ravno tak koncert, kakoršen je bil prvi koncert na Dunaju.

Primorsko. V Gorici se razdeli šolsko nadzorstvo za ljudske šole. Slov. šole bo nadzoroval odslej okoliški nadzornik. — Rumunski kralj in kraljica prideta v Opatijo. — V Pazinu se ustanovi sokolsko društvo, ki bode gotovo hudo v oči bodlo istrske Lahone.

Hrvaško. Ta mesec se spet snide sabor, da zopet menda 100 tisoč »šenka« za budapeštansko razstavo. — Koliko Hrvatje marajo za Madjare, pokazali so vsakokrat Zagrebčani, kadar so se dijaki vračali iz belovarske ječe. — Ban Hedervary ima bojda neozdravljivo bolezen in pojde v kratkem v pokoj. Bog ga nes!

Ogersko. Delegacije se v Budapešti snidejo še pred binkoštnimi prazniki. — Karol Pulszky, ki je državo ogoljufal za pol milijona gld. je nedolžen. Kaj se hoče? Madjarski liberalci še bi radi levega razbojnika v nebesa spravili!

Vnanje države.

Rim. Novo italijansko ministerstvo je sv. očetu prijaznejše od Crispijevega; kajti takoj je priznalo osem laških skofov, ki so čez leto dnij morali na to čakati.

Italijansko. Nemški cesar Viljem in kralj Umberto se te dni snideta v Benetkah. — Vsi spisi o vojaških zadevah v Makali in o bitki pri Adui so se v Rimu izgubili. Gotovo jih je uničilo Crispijevo ministerstvo.

Francosko. Ker je ministerski predsednik Bourgeois prevzel opravke vnanjega ministerstva, imenovan je ministrom notranjih del Sarrieu. — Vlada je ukazala, naj se brž pripravijo tri vojne ladje. Jadrale bodo bržčas proti Egiptu. — Meseca maja bodo okrajne in občinske volitve. Sedanja radikalna vlada se nadeja velike zmage.

Rusko. Vlada zahteva od Turčije svobodni prehod za vojne ladje skozi morsko ožino Dardanele pri Carigradu. Dozdaj ni nobena ruska vojna ladja smela iz iz Črnega morja. Turška vlada se temu bržkone ne bode upirala; tudi Anglija ne, ki ima sedaj dovolj opraviti v Egiptu.

Turško. Turek se sila jezi, de še angleški vojaki vedno ostanejo v Egiptu, tudi Francozu to ni po volji. Turška vlada je vprašala egiptskega podkralja, zakaj grejo njegovi in angleški vojaki v Dongolo. Podkralj je odgovoril da zato, da zopet Sudan za Egipt pridobijo.

Afrika. Italijanski general Baldissera zahteva, da morajo vsak teden iz Neapolja pitno vodo na barkah dovažati v Masavo. Tudi mu je te dni italijanska vlada zopet poslala dva bataljona vojakov. — General Baratieri, ki še vedno biva v Masavi, je bojda grd pijanec in surovež; torej ni čuda, da so bili Italijani pri Adui tako tepeni.

Amerika. Na Kubi še vedno vihra ustaja. Dozdaj so ustaši napravili škode za 34 milijonov dolarjev. Kjer so so te dni s španskimi vojaki poprijeli, so zmagali

ustaši in so vzeli trdnjavo Pinal del Rio. Zato bode španska vlada na Kubo poslala zopet par vojnih ladij, mnogo streliva in orožja.

Za poduk in kratek čas.

Novi mučeniki sv. vere v Armeniji.

Znano je, da so krvoločni Turki nedavno čez 50.000 krščanskih Armencev neusmiljeno poklali. Tu je tekla v potokih kri mučenikov, ki so umirali za sv. vero. Armenci so po veri večinoma pravoslavni kristjani, vendar nekaj jih je tudi katoličanov, ki imajo svojega katoliškega patrijarha za cerkvenega poglavarja. V zadnjem strašnem preganjanju Armencev je umrlo mučeniške smrti tudi več katoliških Armencev, med njimi oče Salvator, misijonar frančiškanskega reda.

O tem piše frančiškanski list - Acta Ord. Min. - od meseca februarja tako-le: »Red sv. Frančiška je v poslednjih dneh posebno odlikovala ljubezen božja, namreč po mučeniški smrti o. Salvatorja iz Kapadocije v Abrucih na Italijanskem, duhovnika rimske frančiškanske pokrajine. Vsem je znano kruto preganjanje, ki se je pretečega leta začelo v Armeniji, pri katerem so divji Turčini mnogo Kristusovih spoznavalcev pomorili iz sovraštva do krščanstva. Ravno tako je tudi vsakemu znano, da evropske velevlasti s svojimi ladjami za naše brate duhovnike, ki v teh krajih delujejo, niso ničesar storile. Armensko mesto Maraš je postalo pozorišče klanja kristjanov, katero se je pričelo tudi v sosednih krajih: Mudžukderesis, Šenidžekasis, Deonkoli, Banduk in Fernez.

Omenjeni o. Salvator je bil župnik v Mudžukderesisu in »kakor dobri pastir dá življenje za svoje ovce«, tako je tudi on storil. Čeravno bi lahko pravočasno ubežal, vendar tega ni hotel storiti, ni hotel zapustiti vernih duš, ki so bile njegovi skrbi izročene. Kakor dober vojak Kristusov je po vzgledu znamenitih mož iz frančiškanskega reda spregovoril k svojim župljanom: »Kar je vaše, to je moje; ako Bog vas obvaruje smrti, bo tudi mene obvaroval. Ako pa vas umorijo, hočem tudi jaz umreti z vami za svete postave in za krščansko vero«. V Mudžukderesis sta prišli dve tolpi turške vojske, katere je vodil Emizolai. Njegovega prihoda so se kristjani veselili, ker so od njega upali rešitve. Toda zastoj se upali. Po nekoliko dneh so vojaki zvezali z vrvmi o. Salvatorja in 11 katoličanov in je tirali proti Marašu.

Skrbni duhovnik spozna, kaj se bo zgodilo z njim in s tovariši ujetniki, zato jih vspodbuja s temi besedami: »Le možko se obnašajte in bodite junaki v boju! Kristus nas že pozdravlja z najslabšimi besedami in nas bo vse v nebesih napajal iz vira veselja«. Na potu v Maraš so brezbožni vojaki hoteli najprej s prilizovanjem, potem pa z grožnjami prisiliti služabnike Kristusove, da bi od krščanske vere odpadli. Toda osramočeni vsled nezlomne stanovitnosti kristjanov so jih začeli biti. Naposled pa so jih videč, kako mohamedansko krivo vero zaničujejo in krščansko vero nad vse povzdigujejo, na krut način z bajoneti prebodli in njih mrtva telesa sežgali Dobri Jezus, bodi vedno hvaljen v svojih svetnikih!

Častitljivi mučenik Gospodov, o. Salvator, se je rodil leta 1853. v Kapadociji v Abrucih na Italijanskem. V red je stopil dne 25. jul. 1871, kot misijonar pa je odšel v jutrove dežele leta 1878., kjer si je v začetku meseca novembra 1895 pridobil venec mučeništva. V Turčiji morijo Turki in Kurdi spoznavalce Kristusovega evangelija — v evropskih državah pa novodobni Turki

morijo katoličane z brezverskimi postavami ter z zatiranjem vsakega katoliškega gibanja. Tako omenjeni list. C.

Skladbe „Glasbene Matice“.

Znano je, kake sijajne uspehe je »Glasbena Matica« na Dunaju s svojim mnogobrojnim zborom, koji je že na vrhuncu, bi djali, umetalne dovršenosti dosegla. Veščaki dunajske glasbene metropole so strmé občudovali zvonke glasove slovenskih pevcev in pevk, kateri so sedaj tužno zdihujoč, sedaj milo proseč, a sedaj skoro z vulkanično močjo navdušenja in umetalne ognjevitosti sreca vseh pretresli in tako Dunajčanom nepozabni ostali. A »Glasbena Matica« tudi še več let izdaje leto za letom jako lepe skladbe udom svojim kot darilo.

Letos je podarila:

1. Scherzo, Intermezzo in Valček za klavir, zložil K. Hoffmeister (cena 1 g. 30 kr.) G. Hoffmeister je učitelj pri »Glasbeni Matici«, in kakor kažejo njegove skladbe, muzikalno temeljito naobražen glasbenik, kateri tudi čez jako lepe tvoriteljske darove razpolaga. Kdor je klavirju dobro vešč, ter zna lepo tolmačiti posamezne misli skadateljeve, naj seže po tem zvezku, kojega vsebina, zložena deloma v Schuman-ovem, deloma v Chopin-ovem slogu, je tudi za predavanja pri koncertih sposobna.

2. Drugi zvezek obsega. a) Občutki. Moški zbor se samospévom za bariton, zl. župnik Jakob Aljaž. b) Pomlad in jesen. Moški četverospév, zložil Stanko Pirnat. c) Kitica. Mešan četverospév, zl. A. Foerster. d) Žalost. Osmeroglasen mešan zbor zl. Stanko Pirnat. Vse štiri skladbe so lepe ter besedam primerne, a posebno se odlikuje »Kitica« g. Foerster-ja in »Žalost« g. Pirnat-a. Posebno našemu vrlemu slov. pevskemu društvu v Ptujju gorko priporočamo »Žalost«, osmeren zbor za predavanje. Ta skladba, od mnogobrojnega zbora predavana, bode napravila utis, kakoršnega si poslušalci še sanjajo ne. Skladbi se vidi, da jo je diletant zložil, a diletant, kateri je nenavadno nadarjen, a je imel tudi presrečno uro. L. H.

Čuden osel.

V nekem kraju je živel bogat mož. Znan je bil po vsej okolici radi svoje trme in bahanja. Kritikoval je vse, kar se ni godilo po njegovej želji. V nekaterih letih potem so ga volili občinskim predstojnikom. Vse naenkrat je hotel predrugačiti, bolj nego kak ministerski predsednik. Gorjé podložniku, ki bi se ne udal njegovim ukazom, če tudi niso bili praktični in postavni. Se ve, da se je večkrat opeknel radi takega samovladanja. Pripetilo se je, da je moral izdane ukaze preklicati. Tudi gosposkej ni bil po godu; kajti v izpolnjevanju svojih dolžnostij je bil nekaterekrate preoster, nekaterekrate pa premlačen.

Kot star imovit gospodar je imel med drugo živino tudi potrpežljivega, starega osla, katerega je rabil deloma za tovore, deloma za vožnjo. Vedno je pravil svojim domačim, da ga bode oddal ter nadomestil z mladim. O poletnem času res sklène modri »rihtar« osla na sejem gnati, hoteč ga z mladim menjati. — Navadno više na kmečkih stenah slabó uravnane in pokvarjene ure, katere tekó, dokler se nihalo premika. Če tudi kazala pri takih urah tu pa tam po četrtili več ur preskočijo, saj to ni nič kaj nenavadnega. Tako se je prigodilo pri tem umnem gospodarju, da je prehitela ura od večera do polnoči celi dve uri. Gospodar, po noči prebudivši se, pogleda na uro, katera je kazala že dve. Hitro ustane, gre v živinski hlev, odveže osla